

AKCJA KATOLICKA

DIECEZJI KALISKIEJ

Biuletyn do użytku wewnętrznego Nr 2 (180) 2026

Błogosławiony czas Wielkiego Postu

Rozpoczęliśmy w Kościele okres pogłębionej refleksji nad najważniejszymi tajemnicami naszego zbawienia. Św. Jan Paweł II, w orędziu na *Wielki Post* 2005 r., a więc pod koniec jego pontyfikatu, napisał: „*Wielki Post każdego roku jawi się nam jako czas sprzyjający wzmożeniu modlitwy i pokuty, otwierając serca na pokorne przyjęcie woli Bożej. W tym okresie wskazywana jest nam duchowa droga, będąca przygotowaniem do ponownego przeżywania wielkiej tajemnicy śmierci i zmartwychwstania Chrystusa, przede wszystkim poprzez pilniejsze słuchanie słowa Bożego oraz bardziej wielkoduszne praktykowanie umartwienia, dzięki czemu możemy hojniej przyjść z pomocą bliźniemu w potrzebie*”. Wsłuchując się w te słowa poprzez nasze doświadczenie modlitwy i rozważania Słowa Bożego, uczestnicząc w Eucharystii i nabożeństwach Drogi Krzyżowej, pogłębiajmy naszą prawdziwą relację z Bogiem.

W tym czasie nasz Biskup Ordynariusz, **Damian Bryl**, obchodzi swoje imienny. Życzymy Jego Ekskscelencji obfitego Bożego błogosławieństwa, wszelkich darów Ducha Świętego w prowadzeniu Diecezji Kaliskiej i nieustannej opieki Najświętszej Maryi Panny i św. Józefa. Pamiętajmy o naszej modlitwie w Jego intencji nie tylko w dniu imienin **21 lutego**, ale w każdym czasie.

Zapraszam oczywiście wszystkie POAK-i do naszej wspólnej modlitwy przez cały okres Wielkiego Postu, którą każdego roku wspólnie prowadzimy, o niezachwianą wiarę w Boga, dobro i pokój na świecie; do 24-godzinnej modlitwy w intencji Diecezji Kaliskiej przed 34. rocznicą jej utworzenia i już wyprzedzająco do 24-godzinnej modlitwy w intencji ojczyzny, kapłanów i nowych powołań przed Obchodami Dnia Męczeństwa Duchowieństwa Polskiego.

Dziękuję za podejmowanie trudu zadań charytatywnych niesienia pomocy potrzebującym. Dziękuję z góry za podejmowane inicjatywy organizacji w swoich parafiach dróg krzyżowych, za ich przygotowanie i prowadzenie w piątki Wielkiego Postu, ale szczególnie za organizację ekstremalnych dróg krzyżowych w swoich wspólnotach oraz pragnienie udziału w nich pod koniec marca.

Zapraszam Panie i Panów Prezesów POAK-ów oraz Osoby nominowane przez Ks. Biskupa na Radę DIAK. W tym roku spotkamy się w sobotę 28 marca w Żydowie pod Kaliszem od godz. 10:00. Całą Akcję proszę o modlitwę o dobre owoce duchowe Rady. Niech pogłębianie relacji z Chrystusem, aby każdego dnia stawać się Jego coraz lepszym uczniem, czyni też nas odważnymi misjonarzami Jego Dobrej Nowiny w świecie. **Robert Lis**

Spotkanie Oplatkowe DIAK

W sobotnie popołudnie 10 stycznia 2026 r., w przeddzień Niedzieli Chrztu Pańskiego, Akcja Katolicka przyjechała do Kalisza na spotkanie oplatkowe z Ks. Biskupem Damianem Brylem. Świętowanie rozpoczęło się Mszą św. w kaplicy Wyższego Seminarium Duchownego celebrowaną przez Ordynariusza naszej Diecezji. Na rozpoczęcie homilii Ks. Biskup jeszcze raz przywitał wszystkich zebranych na Eucharystii z wielu oddziałów parafialnych Akcji i podziękował za liczne przybycie na wspólne świętowanie, pomimo niekorzystnej pogody.

W dalszym słowie celebrans, nawiązując do

czytań, podkreślił, że Bóg ukochał człowieka miłością uprzedzającą, bezwarunkową i przebaczącą. Każdy człowiek jest dla Niego bardzo ważny. Gdy my odchodzimy, zapominamy o Bogu, lekceważymy Go w swoim zachowaniu - On zawsze jest gotowy, żeby nas przyjąć i przebaczyć. Bóg tak nas nieskończenie kocha, że Syna swojego dał, który za nas umarł na Krzyżu, abyśmy mieli życie i mieli je w obfitości – zaznaczył Ks. Biskup. Bóg pierwszy nas ukochał i chce przyjść do każdego, a naszym zadaniem jest przyjąć tę Miłość. Doświadczając na co dzień tej Miłości człowiek chce kochać i radośnie dzielić się nią z innymi.

20 lat temu papież Benedykt XVI w swojej pierwszej encyklice „Deus caritas est” napisał,

że istnieje nierozzerwalna więź między miłością Boga a człowieka. Autentyczna miłość bliźniego jest możliwa kiedy jej punktem wyjścia jest intymne spotkanie z Bogiem i przez Niego uczenie się spojrzenia na drugiego. Nie można być tylko pobożnym, spełniać praktyki religijne, a nie zauważać drugiej osoby. Świętowanie Bożego Narodzenia, poczucie bliskości Boga w Dzieciątku - pozwala nam jeszcze bardziej otwierać się na bliźniego. Ks. Biskup zachęcał zebranych członków Akcji Katolickiej, aby kochali na wzór Jezusa. *„Bliskość Pana Boga otwiera nasze serca na tych, którzy są obok nas. Dzisiaj tak bardzo wszędzie, w miejscach pracy, w naszej ojczyźnie potrzebujemy dążenia do jedności, potrzebujemy zauważenia drugiego człowieka, potrzebujemy wyjścia ku drugiemu, potrzebujemy szukania tego, co nas łączy. Potrzebujemy budowania mostów, nie murów”* – stwierdził pasterz Kościoła Kaliskiego. Prosił, abyśmy dbali i pogłębiali wiarę w Jezusa. Potrzeba rozpoznania w Jezusie Bożego Syna i Mesjasza. Żyjemy w czasach wielu zamętów, wielu różnych ideologii, wielu poglądów, więc trzeba naszą wiarę mocno wyznawać. To Jezus ma być w centrum naszej wiary.

Akcentował, że człowiek powinien być wierny Ewangelii i nauczaniu Kościoła. Sięgajmy po Katechizm Kościoła Katolickiego, rozważajmy prawdę o Panu Jezusie na spotkaniach naszych oddziałów, żeby umieć wybrać, co jest prawdziwe i zostawić to wszystko, co rodzi zamęt w głowie, zachęcał Ks. Biskup.

Przypomniał jednocześnie, że miniony rok był Rokiem Jubileuszowym, ale też obchodziliśmy 1700. Rocznicę Soboru Nicejskiego, który ostatecznie wypracował dogmat, że Jezus Chrystus jest prawdziwym Bogiem i prawdziwym Człowiekiem, prowadzącym całą historię ludzkości ku przyszłości, którą Bóg nam obiecał.

Przypomniał, że papież Leon XIV prosił z kolei, żebyśmy często wracali do tego wydarzenia z trzech powodów:

- 1). W centrum naszej wiary jest Osoba Jezusa Chrystusa;
- 2). Jezus Chrystus objawił nam prawdę o Bogu; na straży której stoi Kościół;
- 3). Poszukiwania dobrego języka, aby mówić o Panu Bogu, i aby prawda o Nim docierała do innych.

Niech ten czas Bożego Narodzenia jeszcze bardziej otworzy naszą nadzieję na zbawcze dzieło Boga, ale też, abyśmy jeszcze bardziej chcieli kochać tych których Bóg stawia obok nas i abyśmy jeszcze głębiej poznawali Jezusa – zakończył homilię Ks. Biskup.

W modlitwie wiernych zgromadzeni modlili się za Kościół, za pasterzy Kościoła Kaliskiego - Biskupów: Damiana, Łukasza i Seniora Stanisława, za kapłanów, za młodzież, za angażujących się o pokój na świecie, za zmarłych: biskupów: Edwarda i Teofila, za zmarłych asystentów, w tym za śp. ks. kan. Bolesława Nowaka i zmarłych członków Akcji Katolickiej, za zebranych na Eucharystii i wszystkich członków Akcji i nasze rodziny.

Mszę św. zakończyło uroczyste błogosławieństwo udzielone przez Ks. Bp. Damiana Bryła.

Po Eucharystii odbyło się spotkanie opłatkowe. Po odczytaniu fragmentu Ewangelii o Bożym Narodzeniu - Biskup Kaliski w swoim słowie dziękował członkom Akcji Katolickiej za ich zaangażowanie w Kościele Kaliskim. Dodał, że w Roku Jubileuszowym przedstawiciele Akcji Katolickiej podjęli wezwanie pielgrzymowa-

nia do kościołów i miejsc jubileuszowych ustanowionych w Diecezji Kaliskiej, aby modlić się i uzyskać odpusty.

Pomocą przy tym były paszporty pielgrzyma, opracowane i przygotowane przez panią Ewę Paluch w POAK przy św. Józefie w Kaliszu. Podziękował także za wiele dobrych dzieł realizowanych w parafiach przez Akcję, za wsparcie duszpasterzy i angażowanie się w wiele form zarówno modlitewnych, jak i innych dzieł, budujących wspólnoty parafialne, również za to, że księża proboszczowie i wikariusze mogli liczyć na pomoc i dobrą radę członków Akcji, choćby w radach duszpasterskich. Podczas spotkania przyjęto do Akcji Katolickiej trzy nowe członkinie: 2 panie od św. Marcina w Odolanowie i 1 panią z parafii Św. Kazimierza w Kotlinie, którym Ks. Biskup wręczył legitymacje.

Następnie podziękowania za miniony rok 2025 i życzenia na rozpoczynający się rok 2026, aby każda jego chwila była z Jezusem - złożył dla wszystkich prezes Zarządu Diecezjalnego Instytutu Akcji, kierując specjalne słowa do Ks. Biskupa za okazywaną Akcji życzliwość, pomoc materialną i wspieranie Akcji swoją modlitwą. Po zaśpiewaniu kolędy wszyscy przełamali się opłatkami. Każdy miał też okazję złożyć życzenia Ks. Biskupowi Damianowi. Następnie miało miejsce spotkanie przy stole.

Robert Lis

**Wielki Post w nauczaniu św. Augustyna,
św. Tomasza
i bł. kard. Stefana Wyszyńskiego.**

Jak co roku, zanim się obejrzelismy, minął czas powitania nowego roku i postanowień z nim związanych. Całkiem niedawno witalismy w naszych parafialnych świątyniach Nowonarodzonego a teraz już czas, że pójdziemy za Nim w drodze krzyżowej, za Jego krzyżem, który zwiastuje nam zbawienie. A to wszystko co się dzieje, nie jest zbiorem przypadkowych zdarzeń ale planem Bożym, który realizuje się dla naszego dobra. Czy potrafimy przyjąć ten Boży plan, przyjmując ten czas dany nam do wykorzystania, jako naszą szansę. Dla wielu ludzi okres Wielkiego Postu jawi się jako czas trochę smutny, trochę przykry. Jego sens nie związany jest tak naprawdę, dokładnie z przeżywaniem męki i śmierci Jezusa, ale z realizacją Bożej obietnicy zbawienia. Ten czas, ten okres nie kończy się przecież smutnie. Kończy się wielkim zwycięstwem, pokonaniem śmierci, wielką nadzieją, że będziemy żyli wiecznie w Domu Ojca.

Przyjrzyjmy się jak na Wielki Post patrzyli wielcy Kościoła św. Augustyn, żyjący na przełomie IV i V wieku i żyjący w XIII wieku św. Tomasz z Akwinu. Dla porównania przytaczam nauczanie w tym zakresie prawie współczesnego nam Prymasa Tysiąclecia bł. kard. Stefana Wyszyńskiego. Dla św. Augustyna biskupa Hippony Wielki Post to wyjątkowy czas na duchową formację, czas na oczyszczenie serca i zbliżenia się do Boga. Uważał, że czas Wielkiego Postu będzie czasem bez wartości, jeżeli to będzie czas bez czynienia miłosierdzia i rzeczywistej przemiany życia. Nauczał, że Wielki Post to nie tylko powstrzymanie się od *jedzenia*, ale przede wszystkim ucieczki od grzechów takich jak pijaństwo, *nieczystość* czy zazdrość. To intensywny czas nawrócenia, który uczy, że *serce nasze jest niespokojne, dopóki nie spocznie w Bogu*. W

ujęciu św. Augustyna można mówić o aspekcie tzw. *Trójcy Wielkopostnej (post, modlitwa, jałmużna)*, którą rozumiał w taki sposób, że poszczenie (ograniczenie posiłków) powinno iść pod rękę z postem od grzechów, postem od kłótni i sporów. Zaoszczędzony na posiłkach czas proponował przeznaczyć na modlitwę a zaoszczędzone na zakup posiłków środki na jałmużnę. Dla niego poszczenie powinno mieć przede wszystkim wymiar wewnętrzny. Omawiając tzw. *post wewnętrzny* przestrzegał przed pokusą zamiany jednych przyjemności na inne, np. zamiast spożywania mięsa spożywanie dużych ilości drogich

ryb. Post powinien kierować umysł ku sprawom niebieskim, być nakierowany na oczyszczenie duszy, na ujarzmienie żądz ciała. Św. Augustyn traktował czas

Wielkiego Postu te 40 dni jako symbol ziemskiego życia, w czasie *którego* chrześcijanin umartwiając się *„krzyżuje swoje ciało”*, naśladując *Chrystusa*. Uważał, że choć post obowiązuje przez cały okres Wielkiego Postu, to post od grzechu powinien trwać dłużej, całe życie. Uważał, że celem postu jest poprzez zmianę swego postępowania *„krzyżowanie”* swoich ziemskich przyzwyczajzeń i w ten sposób przygotowanie się do celebracji męki i zmartwychwstania Chrystusa. Post ma też uczynić nasze serca otwarte i pokorne, przygotowane na przyjęcie Bożych łask. Oto garść myśli św. Augustyna o poście: *„Post bez miłosierdzia jest niczym”*, *„Wielki Post to czas, kiedy stawiamy twarzą w twarz z rzeczywistością naszej wiary”*, *„To, czego odmawiasz sobie przez post, dodaj w jałmużnie”*.

Św. Tomasz z Akwinu żyjący w XIII wieku. w swojej *Summie Teologicznej* rozumie Wielki Post jako konieczne, rozumnie uzasadnione przygotowanie do świąt paschalnych

poprzez wstrzemięźliwość, pokutę za grzechy oraz duchowe podniesienie. Post nie jest celem samym w sobie, ale jest narzędziem służącym do: - **ujarzmienia pożądliwości**, poprzez opanowanie cielesnych pragnień, które mogą oddalić człowieka od Boga; - **wzniesienia umysłu**, przez ograniczanie pokarmów ciało staje się mniej ociążałe, co pozwala na kontemplację spraw nadprzyrodzonych; - **zadośćuczynienie za grzechy**, jest formą pokuty za popełnione winy.

W czasach św. Tomasza zasady, przepisy wielkopostne były znacznie bardziej surowsze niż współczesne. Św. Tomasz sugerował dla upamiętnienia śmierci Chrystusa na krzyżu, powstrzymywanie się od jedzenia aż do godziny 15,00. Ówczesny post obejmował nie tylko mięso ale także nabiał, jaja i masło. Post obejmował czas od poniedziałku do soboty. Św. Tomasz zaznaczał duchowe znaczenie Wielkiego Postu, miał przygotować wiernych do owocnego przeżycia męki i zmartwychwstania Jezusa. Wielki Post był związany z **naśladowaniem Chrystusa**, traktowany był jako sposób na „*ukształtowanie się według wzoru cierpień Chrystusa*”, co traktowane było jako droga do przyszłej chwały. Postowi miały towarzyszyć „*modlitwa i jałmużna*”. Post aby był skuteczny musiał iść w parze z modlitwą i jałmużną. Post miał wykazywać **zgodność z rozumem**, czyli być podejmowany z właściwą intencją miłości do Boga, a nie tylko z posłuszeństwa przepisom prawa czy chęci oszczędności. Dla św. Tomasza Wielki Post był również intensywnym czasem ewangelizacji i nauczania.

Bł. kard. Stefan Wyszyński w swoim nauczaniu wielkopostnym kładł wielki nacisk na wewnętrzną przemianę, na duchową walkę oraz sens pracy pojmowanej jako drogę do Boga. Jego przepowiadanie nie było tylko nawoływaniem do umartwień, ale głęboką refleksją nad nawróceniem serca. Kluczowe wątki w nauczaniu bł. kard. Wyszyńskiego o Wielkim Poście:

- „**Nie o popiół chodzi, ale o serce**”: Wyszyński podkreślał, że czas Wielkiego Postu to nie tradycja posypywania głów popiołem, to nie czas rozdierania szat lecz czas na „rozdieranie serc”, to serdeczne zaproszenie do walki o życie w łasce Bożej.

- „**Wielki Post jako czas walki duchowej**”: Dla Prymasa to czas szczególnego zmagania o czystość duszy i umysłu. Nauczał, że to post oczyszcza, oświeca umysł i podporządkowuje

ciało duchowi.

- „**Praca jako forma postu**”: W słowach kierowanych często do młodzieży i robotników, Wyszyński wskazywał, że również rzetelna praca i codzienny trud i obowiązki są formą postu i drogą prowadzącą do Boga.

- „**Miłosierdzie siłą napędową**”: Prymas był przekonany, że prawdziwy post musi łączyć się z miłosierdziem wobec bliźniego. "Bóg głodomorów nie lubi", tak mawiał, zachęcając do dzielenia się owocami pracy i otwarcia serc na potrzeby innych.

- „**Skończy się Wielki Piątek, przyjdzie Wielka Sobota i triumf**”: To chyba najbardziej znane stwierdzenie Prymasa, odnoszące się do trudnej

sytuacji Kościoła i Polski (szczególnie w czasach komunizmu). Było to proroctwo nadziei – po cierpieniu przychodzi zwycięstwo Chrystusa.

- „**Oddanie Maryi w trudnych chwilach**”: Kardynał nauczał, że gdy Wielki Post (symbolizowany przez ciemności i trudności) staje się szczególnie ciężki, należy „wszystko oddawać Maryi”.

- „**Przebaczenie jako klucz do wolności**”: W swoim nauczaniu, także wielkopostnym, Prymas mocno akcentował potrzebę przebaczenia – sobie nawzajem oraz wrogom – bo to dopiero czyni człowieka prawdziwie wolnym.

Przepowiadanie Prymasa dotyczące Wielkiego Postu nie różni się co do głównych myśli z nauczaniem świętych Augustyna i Tomasza, żyjących w odległych już dla nas czasach. Pokazuje jak w Kościele ważny jest ten okres, ważny dla każdego wierzącego. W szczególny sposób ukazał nam znaczenie Wielkiego Postu Prymas Tysiąclecia. W Wielki Post wpisał pośrednio sytuację w jakiej znalazł się polski Naród i ukazał na przykładzie Jezusa Chrystusa, że po czasie cierpienia i doświadczenia „niejako ostatecznego upadku - śmierci” nadchodzi czas chwały, czas Zmartwychwstania. Nauczanie Prymasa może być uważane za „prorocstwo”, jako trafne odczytanie znaków czasu i wskazanie drogi wyjścia z kryzysów poprzez nawrócenie i wierność Bogu. Takim szczególnym czasem dla bł. Prymasa był okres Wielkiego Postu. Po raz kolejny doświadczamy wielkości bł. Prymasa mądrości i znaczenia jego nauki dla Kościoła i naszego Narodu. Szkoda, że to jego nauczanie nie jest powszechnie znane, nie trafiło „*pod strzechy*”. Dlatego tak ważne jest godne przeżycie każdego Wielkiego Postu, również tegorocznego. Nasze członków Akcji Katolickiej, ludzi bardziej świadomie uczestniczących w życiu Kościoła, przeżywanie tego wyjątkowego okresu powinno uwzględniać wciąż aktualne nauczanie bł. Prymasa Tysiąclecia. Niech to nauczanie będzie stałym dodawaniem nam skrzydeł i prowadzi nas ku ostatecznemu celowi naszego życia, jaki został w sposób jednoznaczny ukazany w pierwszy dzień po Wielkim Poście, do Zmartwychwstania

Marian Rybicki

***

Protokół z XLV. posiedzenia Zarządu DIAK kadencji 2022/2026 z dnia 20.01.2026r.

Obecnych na zebraniu było 7. członków Zarządu i 2. członków Komisji Rewizyjnej.

1. Spotkanie rozpoczęło modlitwą brewiarzową.
2. Zatwierdzono protokół z ostatniego zebrania.
3. Informację o stanie finansów podała skarbnik Ewa Marciniak.
4. Omówiono tematy audycji w Radiu Rodzina na najbliższe wtorki.
5. Wyznaczono tematy i autorów artykułów do biuletynu. Termin nadsyłania materiałów do 13 lutego br.
6. Omówienie spotkania oplatkowego Akcji Katolickiej.
7. Sprawozdania POAK-ów: wpłynęło 20 sprawozdań finansowych.
8. Przyjęto jednogłośnie uchwałę o wystosowaniu protestu Akcji Katolickiej w sprawie prób wstrzymania działalności Muzeum „Pamięć i Tożsamość” im. Św. Jana Pawła II w Toruniu.
9. Przyjęto jednogłośnie uchwałę o podwyższeniu wynagrodzenia od stycznia br. kierownikowi biura DIAK Marii Owczarek.
10. Propozycje terminów spotkań modlitewnych z udziałem Ks. Biskupa w 2026 r. Podano wstępny termin Rady sprawozdawczo-wyborczej 18 kwietnia br.
11. Udział w codziennej modlitwie różańcowej w całym okresie Wielkiego Postu oraz udział w 24-godzinnej modlitwie różańcowej w intencji Diecezji Kaliskiej przed 34. Rocznicą jej utworzenia, w dniach 23-24 marca od godz. 19,00 do 19,00 dnia następnego.
12. Skarbnik Ewa Marciniak przekazała informacje na temat KSeF, który wchodzi od 1 lutego br.
13. Na następne zebranie 17 lutego br. zaproszono Ks. Bp. Damiana Bryła.
14. Zebranie zakończono modlitwą.

Protokołowała: Donata Bogusławska

***